

5. Ἡ δυσαναλόγως ταχέια αὔξησις τοῦ ἀστικού πληθυσμοῦ μετὰ τὴν προϊούσα συγκέντρωσις στὶς πόλεις δημιουργεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα προβλήματα ποῦ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ γεωργία κατὰ πολὺ δυσκολώτερο καὶ ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν συνολικὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐρισμένα παραδείγματα δείχνουν καθαρὰ τὴν τάσιν αὔξησεως καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ θεωρηθῆται ὅτι θὰ εἶναι αὕτη ποῦ θὰ ἐπικρατήσῃ στὸ μέλλον.

Στὴν Αἴγυπτον π.χ. ἀπὸ τὸ 1937 ἕως τὸ 1957 ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς αὔξηθηκε 450% ἀλλὰ ὁ πληθυσμὸς τῶν πόλεων ἀνω ἀπὸ 100.000 κατοικοὺς αὔξηθηκε 1520%.

Στὶς Φιλιππίνες κατὰ τὴν ἴδια περίοδον ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς αὔξηθηκε 550% καὶ στὶς μεγάλες πόλεις 1550%.

Στὸ Πακιστάν ἀπὸ τὸ 1951 ἕως τὸ 1961 ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς αὔξηθηκε 290% καὶ τῶν πόλεων 2500%.

Στὸ Κογκό μέσα σὲ μιὰ δεκαετία 1949—1959 ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς αὔξηθηκε 260% καὶ ὁ πληθυσμὸς στὶς μεγάλες πόλεις 4200%.

6. Ἡ ταχυτάτη αὕτη αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων σημαίνει ὅτι, ἐπιπροσθέτως μετὰ τὴν συνολικὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τροφίμων λόγῳ αὔξησεως τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ πιὸ δύσκολον ἔργον μετὰ τὸ ὅποιο πρέπει νὰ καταπιασθοῦν οἱ ἄρμόδιοι ἐπὶ τῶν γεωργικῶν θεμάτων εἶναι ἡ αὔξησις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς μετὰ σκοπὸν νὰ καλύψῃ τὴς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς στὰ ἀστικά κέντρα. Στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες ὅπου ἡ γεωργικὴ παραγωγή μολὶς ἐπαρκεῖ γιὰ νὰ καλύψῃ τὴς ἀνάγκας δημιουργεῖται ἕνα ὀξυτάτον πρόβλημα ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν συγκέντρωσιν του στὶς πόλεις. Πρέπει λοιπὸν νὰ δημιουργηθοῦν τὰ ἀναγκαῖα κίνητρα γιὰ τοὺς παραγωγοὺς γιὰ νὰ γίνῃ ἡ γεωργία μιὰ ἐκρηγματοσμένη οἰκονομία. Ἐπίσης πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν ὅλες οἱ εὐκολίες στὶς μεταφορὰς, ἀποθηκώσεις, ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν ἐν γένει διακίνησιν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων πρὸς τὶς πόλεις.

7. Ὁ ἄλλο κύριος παράγον ὁ ὁποῖος ἐπηρεάζει τὴν ζήτησιν τῶν τροφίμων εἶναι τὸ ἐπίπεδον τοῦ εἰσοδήματος. Ἀνθρώποι μετὰ ὑψηλότερα εἰσοδήματα καταναλίσκουν συνήθως περισσότερα καὶ καλύτερης ποιότητος τρόφιμα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ ἀναπτυγμένη γεωργία ἡ ὁποία νὰ δυνάται νὰ προμηθεύῃ τὴς ἀναγκαίαις ποσότητες ποὺ προορίζονται γιὰ τὴν ἀγορὰν. Κατὰ κανόνα τὰ εἰσοδήματα τῶν πόλεων εἶναι αἰσθητῶς ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν ὑπαίθρου.

8. Αὔξησις τῆς παραγωγῆς πρώτων

ἀγροτικῶν ὑλῶν, π.χ. ἰνῶν, ἐλαστικοῦ, ἐλαίων κ.λπ., ἂν καὶ εἶναι μεγάλης σημασίας γιὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν δὲν παρουσιάζει ἐν τούτοις τόσας δυσκολίας ὅσο ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς τροφίμων. Οἱ πρώτες ὕλες εἶναι συνήθως ἔτοιμη συγκομιδὴ καὶ ἡ ἐμπορία τῶν μπορεῖ νὰ ὀργανωθῇ εὐχερέστερα καὶ καλύτερα ἀπὸ τὴν ἐμπορίαν τῶν τροφίμων.

9. Μ' ἕνα δεδομένον ρυθμὸν αὔξησεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν εἰσοδημάτων ἡ παραγωγή τροφίμων πρέπει νὰ αὔξανῃ γενομένως 40% τὸ χρόνο.

10. Ἡ αὔξανομένη παραγωγή τροφίμων συμβάλλει σημαντικὰ στὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος καὶ καθιστᾷ δυνατόν γιὰ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν νὰ συμμετέχῃ ἐνεργῶς στὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ προκείμενα πλεονεκτήματα. Δίδει ἐπίσης ἀπασχολήσει στὸ ὑπερεκχειλιζόμενον ἀγροτικὸν δυναμικὸ τὸ ὅποιο ἀλλοιῶς ἔαυ παρμένετο ἄνεργο ἢ ὑποαπασχολημένο.

11. Πολλὰ ἀπὸ τὰ βασικὰ κεφαλαιουχικά ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα συγκροτοῦν τὸ ἀναγκαῖον κεφαλαιουχικὸν ἐξοπλισμὸν γιὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν δὲν εἶναι δυνατόν ἀκόμη νὰ παράγονται στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες. Οἱ παροχές κάθε εἶδους καὶ τὰ δάνεια ἀπὸ τὶς ἀναπτυγμένες χῶρες πρὸς τὶς ὑπανάπτυκτες προμηθεύουν μόνον ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖοντα κεφαλαιουχικά ἀγαθὰ. Γιὰ τὶς πλεῖστες ἀπὸ τὶς ἀναπτυσσόμενες χῶρες ὁ πιὸ περιοριστικὸς παράγων στὴν οἰκονομικὴν πρόοδον εἶναι ἡ ἀδυναμία ἐξευρέσεως τῶν ἀπαιτούμενων πόρων γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ ὑπολειπομένου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

12. Οἱ ἐξαγωγές τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, τὸ μόνον δηλαδὴ μέσον ἐξευρέσεως τῶν ἀναγκαίων πόρων χρηματοδοτήσεως τῶν ἐξαγωγῶν εἶναι πάντοτε ἡ πιὸ θετικὴ συμβολὴ τῆς γεωργίας στὴν προσπάθειαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως σ' ὅλες τὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες. Τὸν δέκατον ἕνατον αἰῶνα οἱ οἰκονομίες πολλῶν χωρῶν ποῦ εἶναι σήμερον ἀπὸ τὶς πιὸ ἀναπτυγμένες στὸν κόσμον, ὅπως τῆς Αὐστραλίας, τοῦ Καναδά, Δανίας, Σουηδίας, Νέας Ζηλανδίας κ.λπ. καὶ σὲ μεγάλο βαθμὸν καὶ αὕτη ἡ οἰκονομία τῶν ΗΠΑ, στήριξαν τὴν οἰκονομικὴν τοὺς ἀνάπτυξιν, κατὰ ἕνα μεγάλο μέρος, στὶς ἐξαγωγές ἀγροτικῶν προϊόντων. Ἀκόμη καὶ στὴν πυκνοκατοικημένη Ἰαπωνίαν οἱ ἐξαγωγές γεωργικῶν προϊόντων ἰδίως ρυζιοῦ, μεταξίνης καὶ τσαγιοῦ ὀνήρξαν μέχρι τὶς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνα μας ἡ κυρία πηγὴ ἀποκτήσεως ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.